

Megszabadítom őket minden vétüktől, mert elpártoltak tőlem, és megtisztítom őket. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek. ²⁴*Az én szolgám, Dávid lesz a királyuk: egy pásztoruk lesz mindnyájuknak. Akkor az én törvényeim szerint élnek, rendelkezéseimet megtartják és teljesítik.* ²⁵*Abban az országban laknak majd, amelyet szolgámnak, Jákóbnak adtam, amelyben őseitek is laktak. Ott laknak ők, fiaik és unokáik örökre, és szolgám, Dávid lesz a fejedelmük örökre.* ²⁶*Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek. Örök szövetség lesz az. Letelepittem és megsokasítom őket, szentélyemet pedig középük helyezem örökre.* ²⁷*Hajlékom náluk lesz, Istenük lesznek, ők pedig népem lesznek.*

Kedves Testvéreim!

A karácsonyi történet lassan lecsengőben van, immár teljes gőzzel megy a szilveszteri készülődés. A csomagolások a kukába, az ajándékok pedig végleges helyükre kerülnek. És elkezdődik egy nagy, hangos, tűzijátékokkal bevilágított éjszaka. A szilveszterhez semmilyen egyházi ünnep, hagyomány nem kapcsolódik. Holnap nem is tartunk itt istentiszteletet, mégis ma egy kicsit szeretnék előszilveszterezni, és előhozni ezt a témát, mert bár nem egyházi ünnep, azért mégis lehet, és különösen a mai vasárnap igéjének fényében lehet mondanivalója a számukra.

Egy most megjelent statisztika szerint hazánk lakosságának 91%-a tervezi a szilveszter megünneplését. Miért ennyire fontos ez a nap?

Azt gondolom, nem csak azért mert ilyenkor elfogyhat végre az összes karácsonyi sütemény, hanem sokkal inkább azért, mert ilyenkor érezzük, hogy múlik az idő. Egy új kezdődik, a régi elmúlt, és íme, újjá lett minden. Ami mögöttünk van azt elfeledve, ami pedig előttünk, annak nekifeszülve futunk tovább, hogy elérjük a céljainkat.

Az utóbbi két mondat hasonló formában a Bibliánkban szerepel, csak hogy nem szilveszterre, hanem valami egészen másra vonatkozik. Mégis itt kapcsolódhatunk be az év vége ünneplésébe. A kérdés nem az, hogy megünnepeljük-e az év fordulónapját, hanem az, hogy hogyan tesszük ezt? Mit is ünneplünk?

A világ szilvesztere arról szól, hogy minél hangosabban nyomjuk el mindazt, ami ebben az évben rossz volt. Felejtsük el mindazt ami rossz volt, és koncentráljunk a jelenre illetve készüljünk a jövőre. Fejezzük be úgy az évünket, hogy boldog mosoly van az arcunkon.

Minekünk lehet más a szilveszter.

Elgondolkoztam alapigénken, ami egy nagyon biztató, bátorító prófécia Jézusról, az ő eljövételéről, országáról. Viszont, ha a szövegkörnyezetet is megnézzük kicsit, akkor derül ki, hogy miért is ez a nagy biztatás.

A zsidó nép évezredek óta ennek a prófécianak a beteljesülésére vár. Hogy eljöjjön az, aki pásztorolja, vezeti őket. Az új Dávid, aki megszabadítja a népet, aki békét hoz. Várják a messiást, a felkentet. Minden peszach ünnepen, a vacsora végén elmondják a mondatot: Jövőre Jeruzsálemben! Ami azt jelenti, hogy talán a következő évben már eljön a megígért megváltó, aki összegyűjti a népet Jeruzsálemben, felépül a templom, és megvalósul Isten királyi uralma. Számukra ez a szilveszter, ennek a reménységnek a kifejeződése: Jövőre Jeruzsálemben, a béke városában valóban megvalósulhat a békesség.

Ezékiel a fogság prófétája. Az Istentől jövő üzenete azokhoz szól, akiket elhurcoltak Babilonba, akiknek elvették mindenét, nemcsak a tulajdonát, hanem a szabadságát, a reménységét. A 37. fejezet – amelyből alapigénk is való, az új kezdetet mondja el. Mert Isten megígéri, hogy bár engedte a népet fogságba esni, hiszen vétkeztek ellene, elszakadtak tőle, de nem hagyja ott őket. Ezékiel látomást lát, egy völgyben kell a csontoknak prófétálnia, és a csontok összeállnak csontvázzá, amelyekre hús rakódik, a húsra bőr, és a testekbe lélek árad. Életre kelnek a csontok. Életre kel a halott, bűnei miatt porrá zúzott nép. Újjászületés. Ez történik ebben a jelenetben. Ezt követi egy jelképes cselekedet: Ezékielnek két fadarabot kell egymáshoz illesztenie. A két fadarab a kettészakadt országot jelképezi, az összeillesztés pedig azt, hogy Isten újat kezd velük. Erről az új kezdetről szól alapigénk is.

A lényeg mindkét esetben ugyanaz. Az, ami széttrőtt újra egybeforraszthat, de csak akkor, ha Isten mondja ki rájuk az igent. Ha ő adja a lelkét, élet támad. Új élet! Új év kezdődhet.

A karácsonyfánkról elkezdett hullani a túlevél. Ez a kivágott fenyők sorsa. Ahogy múlik az idő egyre kevesebb levél lesz rajtuk. Az élet kiszáll belőlük. Meghálnak. Egy darabig még jó illattal töltik meg a lakást, és díszei annak, egy idő után csak a szemétre vagy épp a tűzre vetjük őket. Szárazak és veszélyesek. Ki kell dobni őket.

Én ilyenkor mindig évet értékelek. Kicsit végiggondolom milyen volt a mögöttem lévő év. Mi az, amit elmulasztottam, mi az, amit sikerült elvégezni. Sikerült-e elérnem azt, amit megfogadtam az elmúlt évben, vagy ismét eltervezzem ugyanazt, esetleg más újévi fogadalmat tegeyek.

És talán a legfontosabb kérdés. Milyenre sikerült az Istennel való kapcsolat? Milyen a karácsonyfám? Élettel és gyümölcsökkel teli évem volt, van? Vagy hullnak azok a tűlevelek? Potyognak a díszek?

Isten ma azt mondja: én a már halott fának is új életet tudok, és akarok adni. A te életed halott részeibe is. Egy teljesen újat szeretnék kezdeni veled.

És már nem csak ígérek vannak. Nem csak próféciák. Hanem valósággá váltak Ezékiel szavai:

Megszabadítom őket minden vétüktől, mert elpártoltak tőlem, és megtisztítom őket. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek. ²⁴*Az én szolgám, Dávid lesz a királyuk: egy pásztoruk lesz mindnyájuknak.*

Ezékiel próféciája beteljesedett. A zsidó nép visszatérhetett országába és újra egy nép lettek. A kettészakadt ország egyesült. Volt egy vezető is, aki irányította az országot, aki pásztorolta a népet. Mégis valami mintha hiányzott volna. Mintha a próféciának nem teljesedett volna be minden egyes szava. ²⁶*Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek. Örök szövetség lesz az.*

A békekesség nem valósult meg. Azért nem, mert bár a rend helyre állt, mindenki elfelejtette a múltat, de valami nem állt helyre teljesen. És ez az Istennel való kapcsolat.

Egy filmsorozat egyik jelenetében egy tengeralattjáró ellenséges területen mozog. Egy darabig teljes önbizalommal siklanak az ellenséges hajók között, azok nem fedezik fel őket, azonban egy apró hiba és máris több torpedó keresztűzébe kerülnek. Egy pillanatra egerutat nyernek és úgy tűnik, hogy találnak egy menekülési útvonalat, ami azonban nagyon veszélyes, sziklák között kell navigálni. Két lehetőségük van. Megpróbálják egyedül, de ezzel felfedik magukat, vagy külső segítségre hagyatkoznak. Azonban bízni kell abban a civilben, aki addig is ellenezte minden lépésüket.

Hogy döntsenek? Felfedjék magukat az ellenség előtt, vagy rábízzák magukat valakire, aki addig a vesztükről beszélt? Csak kevesen tudják a hajón, hogy a nő, aki egyedül segíteni tud, mert csak ő ismeri a kivezető utat, mekkora áldozatot hozott, hogy visszamenjen segíteni. De ezek a kevesek azok, akik meggyőzik a kapitányt, hogy kövessék a nő utasításait.

Isten elküldte egyszülött fiát ebbe a világba. Isten meghozta a legnagyobb áldozatot, hogy kimenekítsen bennünket az ellenség karmai közül. Eljött, hogy békekességet hozzon. Hogy felkínálja az új kezdet lehetőségét.

A magunk feje után mentünk és ezzel a vesztünkbe rohantunk. Nem tudott segíteni, hiába figyelmeztetett, hiába kért, hiába mutatta meg, hogy mi vár az emberre, ha Isten nélkül képzelem el a jövőjét. De még egy utolsó megoldásként, elküldte Jézust. Ha rá bízod az életed, akkor megmutatja a kifelé vezető még mindig nem veszélytelen utat. De csak ő tudja ezt az utat.

A karácsonyi örömhírnak nem szabad elhalványulnia a szilveszteri petárdadurrogásban sem. Ahogy a karácsonyi műsorban is hallottuk: Jézus eljött, megszabadít, Jézus szeret. Ő a teljesen reménytelen helyzetben is tud segíteni. Lehet, hogy nem úgy, ahogy mi elképzeljük.

Milyen évet hagysz a hátad mögött?

2012-ben lassan úgy tűnik elmarad a világvége, de elmarad a világbéke is. Nincs békekesség! De vajon a te számodra van-e békekesség? Isten ezt kínálja fel: nem békekességet egy-két órára, hanem az örök békekességet.

Sokan mondják, hogy a templomban úgy megnyugszanak, békekességet éreznek.

Isten ma azt mondja igéjében: ²⁷*Hajlékom náluk lesz, Istenük lesznek, ők pedig népem lesznek.*

Igazi békekességet, megnyugvást hozhat az új év, ha Isten szállást talál a mi életünkben. Adja Isten, hogy úgy tudjunk ezen az év végén megállni, hogy visszagondolva kidobálhassuk a felesleges dolgokat, hogy beköltözhessen a helyükre az, akinek igazán helye lenne a mi életünkbe. Hogy a betlehemi gyermek bennünk növekedhessen. Adja Isten, hogy valóban ő lehessen Istenünk, mi pedig az ő népe.